

Verslag van de contactvergadering van 9 december 2014

Aanwezig:

Dames: De Cooman (Federaal Migratiecentrum), Delwiche (Caritas), D'Hoop (IOM), de Ryckere (UNHCR), Janssen (CAW Brussel & De Foyer), Knikman (VwV), Regout (Convivial), Reulens (KM-I), To (Dokters van de Wereld), van der Haert (BCHV), Van Liedekerke (DVZ), Zeegers (UNHCR)

Heren: Beys (Caritas), Claus (DVZ), D'Hollander (BCHV), El Abbassi (Fedasil), Vanderstraeten (Rode Kruis), Wissing (BCHV).

Opening van de vergadering en goedkeuring van het verslag van de vergadering van 18 november 2014

1. Verschillende vertegenwoordigers van de instanties hebben zich moeten laten excuseren voor de huidige vergadering. De vergadering wordt uiteindelijk geopend om 10uur, bij aankomst van de vertegenwoordigers van de Dienst Vreemdelingenzaken.
2. Het verslag van de vergadering van 18 november 2014 wordt goedgekeurd zonder verdere opmerkingen.
3. Het idee wordt geopperd om de contactvergadering op een ander moment te organiseren. Het CGVS heeft ook al meermaals laten weten dat de tweede dinsdag van de maand voor hen een moeilijk tijdstip is. Er worden twee mogelijkheden naar voor geschoven: de tweede donderdag of de derde dinsdag van de maand. Er wordt besloten het tijdstip voor de contactvergadering te agenderen voor de volgende bijeenkomst op 13 januari 2015.

Mededelingen van de DVZ (De heer Claus)

4. In november 2014 waren er in totaal 1.528 asielaanvragen waarvan 1.423 op het grondgebied (WTC), 65 in gesloten centra en 40 aan de grens. Op 18 werkdagen betekende dit een gemiddelde van 79 aanvragen per werkdag op het grondgebied in november. Deze cijfers houden een daling in absolute cijfers in (-165) t.o.v. de maand oktober (slechts 69 per dag, weliswaar over 23 werkdagen), maar een stijging (+425) t.o.v. november 2013.
5. De top 10 van voornaamste landen van herkomst voor aanvragen op het grondgebied waren: Guinee (202) (+101), Syrië (182) (-69), Irak (125) (-61), Afghanistan (111) (-18), Rusland (72) (-3), DR Congo (53) (-5), Kosovo (51) (+7), Kameroen (45) (+3), Iran (36) (-11) en Eritrea (34) (-19). In de gesloten centra ging het voornamelijk om asielzoekers uit Marokko (9) en DR Congo (6), terwijl het aan de grens voornamelijk mensen uit Irak (21) en uit Guinee (3) betrof.
6. In november 2014 werd 585 keer een meervoudige asielaanvraag ingediend (+78) waarvan het respectievelijk 308 keer een 2e asielaanvraag, 165 keer een derde asielaanvraag en 112 keer een verdere asielaanvraag betrof. Deze asielaanvragen werden voornamelijk ingediend door asielzoekers afkomstig uit: Guinee (175), Afghanistan (44), Rusland (38), Sierra Leone (29) en Irak (24).
7. DVZ heeft in november 2014 1.788 beslissingen genomen. 1.695 beslissingen werden genomen op het grondgebied waarvan in 1.500 gevallen het dossier werd overgedragen aan het CGVS, 50 keer tot een weigering werd beslist op grond van de Dublin-Verordening en 145 aanvragen zonder voorwerp werden verklaard. Aan de grens ging het om 24 beslissingen tot overdracht aan het CGVS, 1 weigering op grond van de Dublin-Verordening en geen enkel aanvraag zonder voorwerp, wat een totaal van 25 beslissingen oplevert. Ook in de gesloten centra werden 68 beslissingen genomen waarvan 61 doorverwijzingen naar het CGVS, 4 weigeringen op grond van de Dublin-Verordening en 3 aanvragen die zonder voorwerp werden verklaard.
8. Er werd in november 2014 3 keer overgegaan tot opsluiting op grond van art. 74/6 §1bis Vreemdelingenwet (bijlage 39bis – in afwachting van de evaluatie van de asielmotivering). In het kader van de toepassing van de Dublin-Verordening waren er 10 opsluitingen op grond van art. 51/5 §1 Vreemdelingenwet (bijlage 39ter – in afwachting van een beslissing over de verantwoordelijke Lidstaat) en 41 opsluitingen in afwachting van de overdracht aan de verantwoordelijke Lidstaat. In dit verband werd de top van de landen van bestemming gevormd door: Spanje (9), Duitsland (6) en Frankrijk (6). In de terugkeerhuizen werden 1 koppel en 1 alleenstaande ouder, met gezamenlijk in het totaal 4 kinderen, vastgehouden.

9. DVZ had in november 2014 335 'Eurodac-hits', een daling van 56 t.a.v. oktober 2014. De hits werden voornamelijk aangetroffen voor: Duitsland (59), Griekenland (53), Spanje (48), Polen (28), Italië (22), Hongarije (21), Nederland (19) en Bulgarije (17).
10. Er werden bij DVZ in november 2014 80 NBMV geregistreerd waarvan 62 jongens en 18 meisjes. 11 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 18 tussen 14 en 15 en 51 tussen 16 en 17. De NBMV waren voornamelijk afkomstig uit Afghanistan (32), Syrië (10), Guinee (6) en Somalië (6).
11. De heer Wissing vraagt ter verduidelijking of voor elke 'Eurodac-hit' automatisch een verzoek tot overname werd verstuurd. De heer Claus geeft aan dat het aantal Eurodac-hits niet representatief is voor het aantal gevraagde Dublin-overnames, maar alle mogelijke gevallen omvat waarbij wordt opgemerkt dat een persoon al in het Eurodac-systeem vermeld wordt.
12. Voorafgaandelijk heeft het BCHV een aantal vragen overgemaakt aan de DVZ. Omwille van omstandigheden gebeurde dit pas de dag voor de vergadering, maar er wordt samen besloten de vragen alsnog te beantwoorden op de vergadering zelf.
13. Eerste schriftelijke vraag: *“Een aantal Syriërs die over de subsidiaire beschermingsstatus beschikken, hebben een elektronische vreemdelingenkaart waarin voor hun nationaliteit 'DECL' vermeld staat omdat zij bij hun asielaanvraag geen identiteitsbewijs voorlegden. Zij kunnen soms wel aan een nationale identiteitskaart geraken en vragen dan een verbetering van hun vreemdelingenkaart. De DVZ zou dit evenwel enkel willen toestaan als een paspoort voorgelegd wordt. Klopt dat? Veel Syriërs willen geen paspoort aanvragen op de ambassade omdat ze er niet gekend willen zijn uit vrees dat hun familie in Syrië daardoor problemen kan krijgen. Dit zou onder de bevoegdheid van de directie Instellingen en Bevolking van de FOD Binnenlandse Zaken vallen, maar in de onderrichtingen aan de gemeente staat dat zij voor een verbetering van identiteitsgegevens van een vreemdeling contact moet opnemen met de dienst Fraude van de DVZ. Wat kunnen betrokkenen precies ondernemen in een dergelijke situatie?”* De heer Claus geeft aan dat de betrokkenen deze vermelding verwijderd willen zien om een reistitel te kunnen aanvragen. Doorgaans gaat men ervan uit dat ingeval van subsidiaire bescherming nog een reistitel kan aangevraagd worden bij de ambassade. Om deze vermelding te kunnen verwijderen moet volgens de heer Claus in principe een geldig paspoort worden voorgelegd. Mevrouw Reulens geeft aan dat het voorleggen van een geldig paspoort niet expliciet wordt voorgeschreven door de wetgeving die melding maakt van 'bewijskrachtige elementen' en vraagt of ook een (Syrische) identiteitskaart of een vervallen paspoort kunnen worden voorgelegd. De heer Claus verduidelijkt dat het de

praktijk is van de DVZ om een geldig paspoort te vragen omdat Buitenlandse Zaken verwacht dat de identiteit met zekerheid is vastgesteld, maar dat de DVZ ook andere documenten in overweging kan nemen indien er kan worden aangetoond dat er geen geldig paspoort kan worden bekomen en dat de betrokkene zich niet kan vertonen op de ambassade.

14. Tweede schriftelijke vraag: *“Het CGVS zou 9 weken achterstand hebben bij het afleveren van de attesten van erkenning vluchtelingenstatus of toekenning subsidiaire bescherming. Tezelfdertijd moeten personen met een beschermingsstatus in theorie binnen 8 weken na de beslissing de opvang verlaten. Zonder dergelijk attest geraken betrokkenen meestal niet ingeschreven in de gemeente en kunnen ze geen woning vinden. De DVZ zou de gemeentes instructies gegeven hebben om hen toch in te schrijven. Kunt u die instructies toelichten? Wat kunnen de betrokkenen ondernemen om toch ingeschreven te geraken?”* De heer Claus verduidelijkt dat de inschrijving van erkende vluchtelingen door de gemeente ambtshalve gebeurt en dat hier geen instructie voor nodig is omdat de gemeenten hier autonoom bevoegd voor zijn. Maar gemeentes leveren inderdaad meestal de B-kaart (erkende vluchtelingen) af op basis van het attest van erkenning van het CGVS. Met het oog op de afgifte van een A-kaart voor personen aan wie subsidiaire bescherming werd toegekend moet echter wel een instructie worden gegeven door de DVZ aan de gemeenten. De heer Claus geeft verder mee dat er m.b.t. de achterstand bij het CGVS op vraag van het CGVS een tekst is opgesteld door de DVZ waarin de gemeenten geïnformeerd worden over het bestaan van de achterstand, met de vraag zich soepeler op te stellen in deze kwestie. Deze tekst werd nog niet goedgekeurd door het CGVS. Op de vraag van mevrouw de Ryckere waar de achterstand van het CGVS precies aan te wijten is, antwoordt de heer Claus dat dit komt door de interne organisatie en de vele erkenningen. De heer Beys en mevrouw Janssen vragen of de gemeentes geen bijlage 15 kunnen afleveren in afwachting van het af te leveren attest van het CGVS. De heer Claus zegt dat dit enkel kan in afwachting van een B-kaart, maar die procedure niet opgestart kan worden zonder attest van het CGVS omdat daaruit nog een aangepaste identiteit kan blijken.
15. *“Er zou overleg gepleegd worden tussen Fedasil en DVZ om een oplossing te vinden voor de personen in het opvangnetwerk met een aanvraag tot verlenging omwille van medische redenen (art. 7 Opvangwet). Vooral voor een aantal mensen met chronische ziektes is er nood aan een oplossing. Is hier inmiddels een oplossing voor gevonden? Zo ja, dewelke? Zo niet, op welke termijn kan die dan in het vooruitzicht gesteld worden?”* De heer Claus verduidelijkt dat dit tot de bevoegdheid van het bureau C bij de DVZ behoort en hij niet op de hoogte is van overleg hieromtrent. Mevrouw Van Liedekerke heeft weet van één specifiek geval waarbij dit probleem zich had voorgedaan, nl. een uitgeprocedeerde Congolese asielzoeker die zijn meerderjarige

gehandicapte dochter had achtergelaten in het opvangcentrum. De heer Claus deelde mee dit intern te zullen navragen.

16. *“Het Brusselse Hof van Beroep beval in een arrest van 17 september 2014 de DVZ tot het afleveren van een verblijfsvergunning aan (een) niet-repatrieerbare, erkende staatloze(n), die minstens geldig moet zijn tot de wetgever een verblijfsprocedure voor staatlozen uitgewerkt heeft en de betrokkene(n) die hebben kunnen doorlopen, inclusief rechtsmiddelen (zie: <http://www.kruispuntmi.be/hof-van-beroep-van-brussel-17-09-2014>.) Heeft de DVZ deze uitspraak inmiddels opgevolgd? En heeft dit tot een veralgemeende aanpassing van de bestaande praktijk geleid?”* De heer Claus geeft aan dat dit niet echt betrekking heeft op de asielmaterie en is niet op de hoogte van een eventuele beleidswijziging ten gevolge van dit arrest. Hij voegt er aan toe dat deze rechtspraak op zich niet echt vernieuwend is ten opzichte van de bestaande praktijk bij het bureau 9bis. De heer Wissing verwijst naar het regeerakkoord dat stelt dat DVZ zich in het geval van erkende staatlozen enkel nog over eventuele problemen van openbare orde zou moeten buigen. In het aangehaalde arrest zegt de rechter dat de openbare ordeproblematiek niet relevant is voor het al dan niet toekennen van een (tijdelijk) verblijfstatuut aan een staatloze. De heer Claus zegt dat dit overeenkomt met de problematiek van de uitgesloten asielzoekers, die eigenlijk ongewenst zijn omwille van de openbare orde, maar niet terug mogen gestuurd worden. De heer Wissing wijst op het verschil dat staatlozen nergens naar toe (terug)gestuurd kunnen worden.

Mededelingen van het CGVS

17. De Commissaris-generaal liet ons weten dat niemand van het CGVS zou kunnen aanwezig zijn op de vergadering en laat zich hiervoor verontschuldigen.

Mededelingen van de RvV

18. Er is geen vertegenwoordiger van de RvV aanwezig. Na de vergadering laat de heer Jacobs weten dat hij door een fout in zijn agenda de vergadering heeft moeten missen en vraagt ons om hem hiervoor te willen verontschuldigen.
19. Per mail stuurt de heer Jacobs de cijfers door, die als volgt zijn: in oktober 2014 bedroeg de totale input in asielmaterie bij de RvV 564 beroepen. In dezelfde maand zijn er 708 arresten geweest.
20. De top 5 van de landen van herkomst van de asielzoekers die een beroep indienden, bestond uit: China (48), DR Congo (46), Afghanistan (42), Senegal (27) en Guinee (24). Voor de beroepen na een meervoudige asielaanvraag ging het in september

2014 om asielzoekers uit Afghanistan (26), de Russische Federatie (14), DR Congo (9), Iran (7) en Bangladesh (6).

21. Op 1 november 2014 waren er 4.176 beroepen hangende in het asielcontentieux en het aantal hangende beroepen in de oude Vaste Beroepscommissiedossiers bedroeg toen 280.
22. De heer Jacobs meldt ook per mail de volgende stellingname van de RvV ivm. vraag omtrent de erkenning van het kind zonder erkenning van de moeder dat vorige vergadering werd besproken (zie verslag van november 2014 §39): *“De Raad onderschrijft het principe van ‘instandhouding van het gezin’ zoals bedoeld in artikel 23 van de herziene Kwalificatierichtlijn bij de beoordeling van de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming. Wanneer familieleden van een persoon die internationale bescherming geniet, waaronder de ouders van een minderjarig kind, zelf niet voldoen aan de voorwaarden om een dergelijke bescherming te krijgen, dan dienen zij overeenkomstig artikel 24, paragraaf 1 van deze richtlijn wel te kunnen genieten van een verblijfsvergunning. De Raad is echter niet bevoegd voor de afgifte van zo’n verblijfsvergunning.”*

Mededelingen van de dienst Voogdij

23. De dienst Voogdij liet zich ook verontschuldigen voor de vergadering.
24. De heer Wissing stipt kort de belangrijkste cijfergegevens voor de maand november aan, die de dienst Voogdij aan het BCHV bezorgd heeft:

Er waren in november 204 signalementen, waarvan 170 nieuwe, wat het totaal voor 2014 op respectievelijk 2.143 en 1.588 brengt – ter vergelijking: in 2013 waren er in het totaal 2.500, in 2012 3.909 en 2011 zelfs 4.416, er is dus een overduidelijke dalende trend. In november waren er 9 signalementen van niet-begeleide kinderen jonger dan 6 jaar; 7 tussen 6 en 12 jaar; 12 tussen 12 en 14 jaar; 35 tussen 14 en 16 jaar en 105 tussen 16 en 18 jaar. De top tien in november bestond uit Afghanistan (32), Syrië (20), DR Congo (11), Servië (11), Algerije (10), Eritrea (9), Marokko (9), Somalië (8), Vietnam (7) en Albanië (5).

Qua beslissingen werden in november 139 minderjarigen ten laste genomen (totaal 2014: 1.123), waarvan 66 definitief toegewezen werden aan een voogd (totaal 2014: 685).

Mededelingen van UNHCR (Mevrouw de Ryckere)

25. UNHCR publiceerde een nieuw rapport m.b.t. de behandeling van personen die afkomstig zijn uit landen die getroffen werden door de Ebola-epidemie: *Considerations on the Impact of Measures Relating to Ebola Virus Disease, on Persons Who Are or May Be in Need of International Protection*, <http://www.refworld.org/docid/548014ce4.html>. Het rapport bevat ook enkele paragrafen over de terugkeer naar de betrokken landen. Mevrouw D’Hoop voegt hier omtrent aan toe dat binnen IOM op een *case by case* basis wordt geoordeeld over de dossiers van personen die vrijwillig willen terugkeren naar de landen die getroffen werden door de Ebola-epidemie. Mevrouw D’Hoop onderstreept tevens dat de vraag voor een vrijwillige terugkeer naar deze landen door personen met gezondheidsproblemen niet wordt uitgevoerd. Mevrouw D’Hoop erkent dat dit gevolgen kan hebben voor het statuut van deze mensen in België en meent te weten dat de bevoegde cel bij DVZ (cel C) in bepaalde gevallen overgaat tot het verlengen van het bevel om het grondgebied te verlaten (BGV).
26. Mevrouw de Ryckere stelt ook haar nieuwe collega, Severine Zeegers, voor aan de aanwezigheid. Mevrouw Zeegers zal zich, in het kader van de Cel België-Luxemburg, bezig houden met verschillende onderwerpen waaronder: opvang, detentie, minderjarigen, gezinshereniging en hervestiging.

Mededelingen van IOM (Mevrouw D’Hoop)

27. Mevrouw D’Hoop wist mee te delen dat 241 mensen vrijwillig terugkeerden in november 2014. De voornaamste bestemmingslanden voor november 2014 waren Roemenië (62), Oekraïne (43), Brazilië (15), Slowakije (13) en Macedonië (11). Dit brengt het totaal aantal vrijwillige terugkeerders voor 2014 (incl. november) op 3.115.
28. In november 2014 werden 132 personen doorgestuurd door Fedasil, 85 door niet-gouvernementele organisaties, 8 door het Rode Kruis en Croix-Rouge en 6 door de gemeenten. De personen die vrijwillig terugkeerden waren voornamelijk afkomstig uit het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest (117), de provincie Antwerpen (47) en de provincie Limburg (25). In 182 gevallen ging het in november om mensen zonder wettig verblijf, in 46 gevallen om uitgeprocedeerde asielzoekers en om 13 mensen die afstand hadden gedaan van hun asielprocedure. De terugkeerders keerden voornamelijk terug naar Europa (162), Azië (41) en Latijns-Amerika (20).
29. In november keerden 49 mensen terug met een re-integratieproject. De voornaamste landen van terugkeer waren hierbij Azerbeidzjan, Bosnië-Herzegovina, Macedonië en

Servië. Het ging hierbij om 11 medische gevallen, er was 1 vroegere NBM en 3 slachtoffers van mensenhandel.

30. Mevrouw D'Hoop verklaarde verder dat België ondertussen was begonnen met de opvang van de mensen die genieten van hervestiging. IOM neemt deel aan verscheidene etappes van het traject dat deze mensen doormaken van opvang tot integratie. IOM heeft de eerste 22 Syriërs op 4 december op de luchthaven in Brussel ontmoet, samen met Fedasil en het CGVS en zal ook aanwezig zijn voor de opvang van de volgende groep die in België aankomt. Mevrouw D'Hoop herhaalt tevens dat er dit jaar (2014) 100 mensen in België ontvangen zullen zijn in het kader van het hervestigingsprogramma.
31. Mevrouw de Ryckere voegt hier aan toe dat de beoogde cijfers voor het hervestigingsprogramma voor 2014 en 2015 door België behaald zullen worden, maar dat alle vluchtelingen die voorzien waren voor hervestiging in 2014, wel niet allemaal nog in 2014 zullen toekomen in België, en dit hoofdzakelijk omwille van administratieve redenen en moeilijkheden voor de Syrische vluchtelingen in Turkije om documenten te bekomen.
32. Mevrouw de Ryckere deelt ook mee dat België vandaag, 9 december 2014, deelneemt aan een *pledging conference* in Genève waar de verdubbeling van het aantal plaatsen voor Syriërs waarschijnlijk zal worden aangekondigd.
33. Mevrouw De Ryckere deelt tenslotte mee dat het CGVS begin 2015 een selectiemissie zal organiseren voor de selectie van Congolezen in Burundi. Het is de bedoeling om met deze missie zowel invulling te geven aan de quota voor 2014 als aan de quota voor 2015. Het bleek immers niet opportuun om een dergelijke missie te organiseren voor slechts 25 personen.
34. Mevrouw D'Hoop geeft mee dat er op 25 november samen met Fedasil een bijeenkomst werd georganiseerd i.v.m. vrijwillige terugkeer voor ambassades en consulaten. Mevrouw D'Hoop geeft aan dat problemen die optreden met bepaalde landen altijd mogen gecommuniceerd worden (zowel algemene problemen als individuele dossiers). IOM kan deze problemen dan aankaarten bij de bevoegde diensten.
35. In dit verband kaart mevrouw De Cooman de kwestie van Tibetanen aan die verwacht worden terug te keren naar India. Internationale bescherming wordt Tibetanen vaak ontzegd o.a. op grond van de mogelijkheid om terug te keren naar India. Sommige Tibetanen die vrijwillig naar India willen terugkeren, kunnen echter niet rekenen op de nodige hulp van de Indische ambassade. Mevrouw D'Hoop wenst te verwijzen naar

het verslag van de contactvergaderingen van 10 oktober 2014 en van 10 december 2013 voor meer informatie hierover.

36. Mevrouw D'Hoop geeft aan dat er nog kan worden ingeschreven voor de vergadering over vrijwillige terugkeer en re-integratie met de REAB-partners die doorgaat op 11 december. Tijdens deze bijeenkomst kunnen bepaalde kwesties besproken worden met contactpunten in belangrijke landen van herkomst, zoals bijvoorbeeld Guinee. Er zal op een interactieve manier gewerkt worden in de vorm van werkgroepen.

Mededelingen van Fedasil (De heer El Abbassi)

37. De heer El Abbassi stelt zichzelf kort voor aan de aanwezigen. Hij werkt in dezelfde dienst als mevrouw Bieke Machiels (Studie en Beleid) en zal vandaag Fedasil vertegenwoordigen op de contactvergadering.
38. De heer El Abbassi deelt de cijfers mee betreffende de bezetting van de opvangplaatsen. In november zijn er 1.383 aankomsten geweest binnen het opvangnetwerk van Fedasil – in oktober waren dat er nog 1.759, dus een daling met 21%, maar nog steeds opvallend hoger dan de gemiddelde 1.100 per maand in het eerste semester van 2014. Tezelfdertijd zijn er in november 1.478 personen vertrokken uit de opvang, wat voor een netto uitstroom zorgt van ongeveer 100 – een eerste daling sinds juli 2014. De totale capaciteit bedraagt momenteel om en bij de 18.000 plaatsen (excl. de bufferplaatsen). Eind november zijn er 13.728 plaatsen bezet, wat een bezettingsgraad geeft van 76% - een continue daling sinds de 15.000 van eind november 2013, uitgezonderd de recente stijging tussen juli en oktober. De bezettingsgraad is dus licht gestegen ondanks een daling van het aantal bezette plaatsen, wat voortvloeit uit de sterke daling van het aantal beschikbare plaatsen – van 21.200 eind november 2013 (bezettingsgraad 71%), tot de huidige 18.000 (excl. bufferplaatsen).
39. De heer El Abbassi geeft aan dat de verdere cijfers momenteel nog niet beschikbaar zijn maar dat dit heel binnenkort wel het geval zal zijn en dat deze dan via het BCHV kunnen worden doorgegeven.
40. Mevrouw De Cooman vraagt de heer El Abbassi meer uitleg omtrent de opvang van personen met een zgn. Dublinbeslissing (26quater) door Fedasil; ze vraagt of daarin voorzien wordt tot de effectieve overdracht of enkel tot na het einde van de procedure voor de RvV. De heer El Abbassi zal dit intern nagaan maar in principe zijn er volgens hem geen veranderingen en blijven de modaliteiten voorzien in de instructies over het einde van de opvang geldig. De heer Beys voegt eraan toe dat het EU-recht verplicht

tot opvang tot aan de effectieve overdracht en het einde van een beroepsprocedure bij de RvV door de Arbeidsrechtbank niet als dusdanig beschouwd wordt.

41. Mevrouw To vraagt of er een verslag beschikbaar is van de informatiesessie over de evaluatie van het terugkeertraject georganiseerd werd door Fedasil. De heer El Abbassi zegt dat deze infosessies enkel voor de maatschappelijke werkers van het opvangnetwerk voorzien waren en er dus geen verslag van de informatiesessie zelf is. Maar voor wat het rapport van de evaluatie betreft, zal hij nagaan of het rapport via het BCHV kan worden rondgestuurd.
42. Mevrouw Regout vraagt of er in januari 2015 instructies zullen komen i.v.m. het vertrek van de personen die een statuut hebben bekomen uit de opvangcentra naar transitplaatsen in de LOI's, waar ze dan langer zouden kunnen blijven dan momenteel in de centra en of die nieuwe regels al zouden worden toegepast vanaf januari. De heer El Abbassi stelt dat deze veranderingen inderdaad gepland zijn, maar dat hij geen informatie heeft over het feit dat dit al vanaf januari zou van toepassing zijn.
43. De heer Beys meent te weten dat er een instructie voor de operationele partners zou worden voorbereid in navolging van het Koninklijk Besluit betreffende de klachtenprocedure in de opvangcentra en vraagt of deze instructie binnenkort mag worden verwacht. De heer El Abbassi antwoordt dat de instructie momenteel wordt afgewerkt en op heel korte termijn zou moeten worden verspreid.

Diverse

44. De heer Beys deelt mee dat Caritas een praktische handleiding heeft gepubliceerd over de Dublin-Verordening in zijn Vluchtschrift. De heer Beys geeft aan dat deze handleiding niet enkel gaat over de veranderingen ten gevolge van Dublin III maar over het hele systeem en gericht is aan advocaten en sociale assistenten.
45. De heer Beys deelt tevens mee dat hij na 8 jaar Caritas verlaat en dat dit zijn laatste contactvergadering is als medewerker van Caritas. Hij noemt de vergadering een unieke ontmoeting met de instanties, die belangrijk is om aan te tonen dat administratieve praktijken niet altijd overeen komen met de reglementering en hoopt dan ook dat ze behouden mag blijven. Het BCHV wenst de heer Beys te bedanken voor zijn jarenlange en constructieve deelname aan de contactvergaderingen.
46. Mevrouw To kondigt aan dat er de eindejaarscampagne van DVW werd opgestart met onder andere een publiciteitsspot op radio en televisie over de toegang tot zorg. Het doel is enerzijds om de naamsbekendheid van de organisatie te vergroten en anderzijds om voor een sensibilisering te zorgen.

47. Mevrouw Janssen deelt mee dat de juridische dienst van de Foyer zal opgaan in het Extern Verzelfstandigd Agentschap (EVA) Integratie en Inburgering van de Vlaamse Gemeenschap, zoals ook o.m. het KM-I. Mevrouw Janssen deelt mee nog niet echt zicht te hebben op de inhoudelijke consequenties en geeft aan dat momenteel nog gewerkt wordt aan het statuut van de juridische dienst binnen het EVA. Voorlopig zou inhoudelijk nog twee jaar voortgewerkt worden zoals momenteel het geval is en dan een evaluatie zou volgen. De voorzitter van het EVA is mevrouw Zuhail Demir (N-VA) en de directrice mevrouw Leen Verhaest. Mevrouw Janssen meldt dat de directrice wel een onafhankelijk statuut van het team van juristen heeft bepleit. De sociale dienst blijft onderdeel van het CAW, dat mee fusie tussen alle Brussels CAW's ondergaat.

**Volgende contactvergadering
op 13 januari 2014,
op de zetel van Fedasil, Kartuizersstraat 19-21, 1000 Brussel**